15/05/2026

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Ο Άγιος Αχίλλιος και η αλήθεια της Εκκλησίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Την ιερά μνήμη του εν αγίοις πατρός ημών Αχιλλίου, Αρχιεπισκόπου Λαρίσης του Θαυματουργού, τίμησε με εκκλησιαστική λαμπρότητα η ενορία του πανηγυρίζοντος Ιερού Ναού Αγίου Αχιλλίου Αμπελικού, το απόγευμα της Πέμπτης 14 Μαΐου 2026.

Στην ακολουθία του πανηγυρικού Εσπερινού χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος,** πλαισιούμενος από κληρικούς και παρουσία πλήθους ευλαβών πιστών, οι οποίοι προσήλθαν για να τιμήσουν τον μεγάλο Ιεράρχη της Θεσσαλικής Εκκλησίας και

προστάτη της Λαρίσης.

Κατά το θείο κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε εκτενώς στο ιερό πρόσωπο του Αγίου Αχιλλίου, τονίζοντας ότι η Εκκλησία προβάλλει τις μνήμες των Αγίων όχι ως απλές ιστορικές αναφορές ή εορταστικές υπενθυμίσεις, αλλά ως ζωντανές μαρτυρίες ανθρώπων που έζησαν αληθινά το μυστήριο της παρουσίας του Θεού μέσα στον κόσμο. Όπως χαρακτηριστικά επεσήμανε, οι Άγιοι αποτελούν πρόσωπα τα οποία έγιναν αυθεντικοί μάρτυρες του Αναστημένου Χριστού και γι' αυτό η ζωή τους εξακολουθεί να φωτίζει την πορεία της Εκκλησίας ανά τους αιώνες.

Ιδιαίτερα υπογράμμισε ότι κέντρο της εκκλησιαστικής ζωής δεν είναι μια ιδεολογία, μια ανθρώπινη συνήθεια ή μια κοινωνική εκδήλωση, αλλά ο ίδιος ο Αναστημένος Χριστός. Αναφέρθηκε στο γεγονός της Σταυρώσεως και της Αναστάσεως του Κυρίου, επισημαίνοντας ότι η Ανάσταση αποτελεί το θεμέλιο της πίστεως και της ζωής της Εκκλησίας, διότι μέσα από αυτήν ανακαινίζεται ο άνθρωπος και αποκτά νόημα η ύπαρξή του. Τόνισε ακόμη ότι χωρίς πίστη στον Αναστημένο Χριστό, η Εκκλησία χάνει την ουσία και τον προορισμό της, αφού

ολόκληρη η ζωή της πηγάζει από τη νίκη του Χριστού κατά του θανάτου.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στη ζωή και την προσφορά του Αγίου Αχιλλίου, σημειώνοντας ότι υπήρξε άνθρωπος της Αναστάσεως, ο οποίος βίωσε βαθιά μέσα του τη δύναμη και την αλήθεια του Ευαγγελίου. Μίλησε για την ευσεβή καταγωγή του Αγίου, τη μόρφωση και τη σοφία του, καθώς και για τον δυναμικό χαρακτήρα του, στοιχεία τα οποία αξιοποίησε προς διακονία της Εκκλησίας. Όταν ανέλαβε τη διαποίμανση της Εκκλησίας της Λαρίσης, βρέθηκε αντιμέτωπος με μία δύσκολη εποχή, λίγο μετά τους σκληρούς διωγμούς των χριστιανών, όταν οι πιστοί ήταν ταλαιπωρημένοι και πληγωμένοι από τις δοκιμασίες που είχαν υποστεί. Μέσα σε αυτό το περιβάλλον, ο Άγιος Αχίλλιος αγωνίσθηκε να μεταδώσει στις καρδιές των ανθρώπων την ελπίδα και τη χαρά της Αναστάσεως, οδηγώντας τους σε μία αυθεντική ζωή κατά Χριστόν.

Ξεχωριστή θέση στην ομιλία κατείχε η συμμετοχή του Αγίου Αχιλλίου στην Α΄ Οικουμενική Σύνοδο της Νικαίας. Ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι ο Άγιος συγκαταλέγεται ανάμεσα στους μεγάλους Πατέρες της Εκκλησίας που υπερασπίσθηκαν την ορθόδοξη πίστη απέναντι στις αιρέσεις της εποχής.

Αναφέρθηκε ιδιαίτερα στον Αρειανισμό, ο οποίος αμφισβητούσε τη θεότητα του Χριστού, καθώς και στις γνωστικές αντιλήψεις που αλλοίωναν το μυστήριο της Θείας Ενανθρωπήσεως. Όπως επεσήμανε, οι Άγιοι Πατέρες της Συνόδου, ανάμεσά τους ο Μέγας Αθανάσιος, ο Άγιος Νικόλαος και ο Άγιος Αχίλλιος, διατύπωσαν με σαφήνεια την πίστη της Εκκλησίας, ομολογώντας ότι ο Χριστός είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος και ότι η Υπεραγία Θεοτόκος γέννησε τον ίδιο τον Θεό σαρκωμένο.

Ο Σεβασμιώτατος εξήγησε ακόμη ότι η σωτηρία του ανθρώπου δεν αποτελεί ανθρώπινο κατόρθωμα, αλλά δωρεά του Θεού προς τον κόσμο. Ο Χριστός, προσλαμβάνοντας την ανθρώπινη φύση, εκτός από την αμαρτία και τον θάνατο, ένωσε τον άνθρωπο με τον Θεό και άνοιξε τον δρόμο της θεώσεως. Μέσα σε αυτή τη ζωή της χάριτος αναδεικνύονται οι Άγιοι, οι οποίοι γίνονται «ένθεοι» άνθρωποι, πλημμυρισμένοι από τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος. Για τον λόγο αυτό, όπως ανέφερε, η Εκκλησία τιμά τα ιερά λείψανά τους και τις εικόνες τους, όχι ως είδωλα, αλλά ως μαρτυρία της παρουσίας και της ενεργείας του Θεού μέσα στους Αγίους Του.

Ο Σεπτός μας Ποιμενάρχης στάθηκε με προβληματισμό απέναντι στη σύγχρονη πραγματικότητα, σημειώνοντας ότι ο σημερινός άνθρωπος βιώνει βαθιά απομόνωση και απώλεια της αληθινής κοινωνίας. Τόνισε ότι οι συνεχείς ανακατατάξεις της εποχής, η απολυτοποίηση της ύλης και η κυριαρχία του ατομισμού αποδυναμώνουν την προσωπικότητα του ανθρώπου και αλλοιώνουν τις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων. Με πόνο αναφέρθηκε ιδιαίτερα στους νέους ανθρώπους, οι οποίοι συχνά μεγαλώνουν μέσα σε πνευματική σύγχυση, θλίψη και εσωτερική μοναξιά, χωρίς να βρίσκουν ουσιαστικά πρότυπα και αληθινή στήριξη.

Υπογράμμισε ακόμη ότι η Εκκλησία καλεί τον άνθρωπο να ανακτήσει την αληθινή

του ελευθερία, εκείνη που πηγάζει από τη σχέση με τον Χριστό και από τον σεβασμό προς το πρόσωπο του άλλου ανθρώπου. Όπως ανέφερε, ο Θεός δεν είναι απρόσωπη δύναμη ή ιδέα, αλλά προσωπικός Θεός, ο οποίος αποκαλύπτεται μέσα στη ζωή και στην παρουσία των αδελφών μας, ιδιαίτερα των πονεμένων, των αδυνάτων και των δοκιμαζομένων ανθρώπων.

Παράλληλα, αναφέρθηκε και στην αλλοίωση του βαθύτερου νοήματος πολλών εκκλησιαστικών πράξεων και εθίμων. Με αφορμή την αρτοκλασία που τελέσθηκε κατά την ακολουθία, εξήγησε ότι αυτή δεν αποτελεί απλώς μία προσφορά άρτων, αλλά έκφραση συμμετοχής στην κοινή λατρευτική ζωή της Εκκλησίας και προετοιμασία για την πανήγυρη και την αγρυπνία της εορτής. Τόνισε ότι πολλές φορές ο άνθρωπος περιορίζεται στην εξωτερική μορφή των εκκλησιαστικών πραγμάτων και χάνει το ουσιαστικό πνευματικό τους περιεχόμενο.

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος κάλεσε όλους τους πιστούς να ζουν ουσιαστικά την εκκλησιαστική ζωή, όχι επιφανειακά ή εθιμοτυπικά, αλλά με αληθινή δίψα για τον Ζωντανό Θεό. Προέτρεψε το εκκλησίασμα να αφήσει τον Θεό να σκηνώσει μέσα στις καρδιές των ανθρώπων, ώστε να ανανεωθεί η ζωή

τους μέσα από τη χάρη του Αγίου Πνεύματος και να αποκτήσουν αληθινή κοινωνία με τον Θεό και με τους αδελφούς τους.

Τέλος, ευχήθηκε η χάρη του Αγίου Αχιλλίου να ενδυναμώνει και να καθοδηγεί όλους τους πιστούς, ώστε να πορεύονται με πίστη, εκκλησιαστικό φρόνημα, αγάπη και πνευματική διάκριση μέσα στη σύγχρονη πραγματικότητα.

ὁ μέγας
ἀρχιερεύς

